NOORD-BRABANDER.

Dicere verum Quid vetat? Horatius.

NOMMER 66 'S BOSCH. DONDERDAG, 2 JUNIJ 1831.

Polen.

WARSCHAU, 23 *Mei.*

De *Staats-Courant* meldt, dat de poolsche troepen den 18 Ostrolenka bezet hebben. De voorposten staan tot bij Miasthow. Naar den kant van Siedcle heeft de armee nog dezelfde stellingen bezet. Het russische hoofdkwartier is te Lukowo.

Te Ostrolenka zijn eenige magazijnen, eene kas van bijna 15,000 gulden, verscheidene vaartuigen met proviand en 3000 tonnen zout gevonden. Verder zijn er vier of vijf honderd gevangenen in onze handen gevallen.

Van Ostrolenka is eene afdeeling Polen naar Lomza gezonden en volgens zeggen zou deze plaats ook reeds door de onzen ingenomen zijn.

Engeland.

LONDEN 29 *Mei.*

Zijne Majesteit heeft den graaf *Grey*, zijnen eersten minister tot ridder van den kouseband verheven, als een bewijs van zijne hooge tevredenheid over zijn gedrag.

— Luidens de *Times* zijn de verkiezingen voor de zamenstelling van het nieuwe parlement, het graafschap Pembroke alleen uitgezonderd, in zoo verre Engeland betreft, geheel afgeloopen, en dat wel met eene zeer groote meerderheid ten voordeele van de hervormingsbill.

Pruissen.

BERLIJN 26 *Mei.*

Volgens een berigt van het russisch hoofdkwartier te Lukow, van den 17 dezer, had generaal *Creutz* op de tijding, dat de Polen, onder bevel van den generaal *Chrsanowski*, met tien bataillons, zestien eskadrons en twaalf stukken geschut de Wieprz overgetrokken waren, dadelijk den generaal *Thiemann* bevel gegeven om Kock te verlaten en naar Kamionka op te rukken. Kock werd den 6 door de Polen met eene aanzienlijke magt bezet en daarop trok generaal *Creutz* zijne troepen te zamen. Den 8 brak hij naar Kamionka op en liet den generaal *Faesi* eene verkenning maken, waarbij deze op den vijand stiet en weldra omsingeld werd, doch op het naderen van den generaal *Dellinghausen*, die hem ontzetten wilde, zich doorsloeg met weinig verlies, echter met achterlating van een honderdtal gevangenen, die hij kort te voren gemaakt had. De Polen rukten in gesloten kolonnen bij Kamisnska, op, doch moesten voor het artillerie vuur der Russen in het bosch terug trekken en rigtten zich des nachts naar Lubartow. Den 9 greep generaal *Creutz* hen in hunne stelling aan en bragt hen een groot verlies toe. Na verscheidene aanvallen der infanterie en artillerie, geraakten zij, veel van het schrootvuur geleden hebbende, in vollen aftogt. Hunne bataillons, die in het vlek zelve stonden en in een daarbij gelegen klooster, vochten wanhopend, en toen de huizen in den brand geraakten, kwamen velen in de vlammen om. Het klooster werd door den generaal *Dellinghausen* stormenderhand veroverd, en de troepen, die zich daarin bevonden, werden gedwongen de wapenen neder te leggen. De Polen verlieten het slagveld, dat met dooden en gekwetsten overdekt was, en vlugtten over de Wieprz, waarbij velen hunner verdronken. Zij verloren zes honderd man en elf officieren als gevangenen en volgens opgave der Russen moet hun verlies op ongeveer drie duizend man berekend worden. Zij keerden na die nederlaag naar Lencza weder, steeds vervolgd wordende; doch het gelukte een gedeelte om Oud-Zamose te bereiken. Generaal *Creutz* schat het verlies aan zijnen kant geleden op vier honderd man. Hij liet mobile kolonnen formeren, om de bosschen te doorkruissen en de poolsche soldaten, die er zich bij benden van dertig tot zestig man ophielden, op te ligten.

De veldmaarschalk *Diebitsch* had, volgens hetzelfde rapport, om den vijand te beletten iets tegen Siedlce te ondernemen, den 11, des avonds, eene beweging naar den kant van Jablonna gemaakt en was met het aanbreken van den volgenden dag met de daar verzamelde troepen naar Kaluszijn voortgetrokken; doch de Polen waren reeds van daar verdwenen en hielden geen stand, noch in het bosch, dat daar voor ligt, noch in de verschansingen, die zij ter verdediging der plaats opgeworpen hadden. Bij Jendrsewo, waar het terrein eene gunstige stelling aanbood, schenen zij post te willen vatten; maar van hier werden zij door het artillerie vuur en door een aanval van de russische zeeregementen verdreven, waarna zij in allerijl terugtrokken, voorbij Minsk naar Dembe Wielkie. Toen nu de veldmaarschalk zag, dat de Polen den slag niet wilden aannemen, en hij slechts eene achterhoede voor zich had, liet hij den 13 zijne troepen naar hunne vorige positie wederkeeren.

Belgie.

BRUSSEL, 28 *Mei.*

Op den 26 dezer is het nationaal congres vergaderd geweest. In die zitting is allereerst ingekomen en voor notificatie aangenomen een besluit van den Regent, houdende de benoeming van den generaal *du Failly* tot minister van oorlog en tevens kennisgeving, dat deze minister bereids in functie getreden is en het ministerie aanvaard heeft.

De minister van binnenlandsche zaken bragt vervolgens rapport uit over den toestand der burgerwachten.

De orde van den dag bragt het aanhooren mede 1°. van het rapport over de aanvragen om brieven van naturalisatie, hetgeen echter niet werd uitgebragt, en, 2°. over de wet op de nationale belooningen, strekkende om aan de burgers, die zich verdienstelijk bij de omwenteling gemaakt hebben, een eereteeken te geven, in eene star bestaande, versierd met het beeld van den belgischen leeuw, en de woorden *vrijheid* en *vaderland*; zullende die star gedragen worden aan een rood, zwart en geel lint; over welk rapport hevige discussien ontstonden en waarin onderscheidene amendementen en nieuwe artikelen voorgesteld werden, met dat gevolg, dat de geest van het ontwerp zich geheel veranderd bevond, waarom dan, op het einde der zitting, besloten werd, het ontwerp met de gemaakte bijvoegingen en veranderingen op nieuw in handen der afdeelingen te stellen ten fine van nader rapport.

In de zitting van het congres op gisteren gehouden, is men begonnen met het lezen van eenige verzoekschriften, onder welke die der ingezetenen van Venlo, verzoekende, dat het noorderkanaal zou worden afgemaakt; de heer *de Brouckère* wilde dat deze petitie door de handen der gewone commissie ging, maar tevens die commissie aanbevolen hebben, dat zij er zich onverwijld mede bezig zou houden en reeds morgen of overmorgen rapport zou uitbrengen; daarna werd het verzoekschrift in handen der gewone commissie gesteld, welke tevens uitgenoodigd werd, om zich met het rapport eenigzins te spoeden.

Hierna bragt de heer *Destouvelles* rapport over de verzoeken om brieven van naturalisatie uit, waaruit bleek, dat de commissie 38 dergelijke aanzoeken ondersocht had: Drie rekwestranten waren de groote, 22 de kleine naturalisatie waardig gekeurd; eene aanvraag was ingetrokken, eene nutteloos geoordeeld en 7 verworpen.

Thans was het rapport over de vier in de zitting van den 25 gedane voorstellen aan de orde, ten einde waarvan de commissie voorstelde, dat de vergadering het volgend besluit zou nemen:

Op het eerste: Het congres decreteert, dat de kwestie wegens den chef van den staat, op den 1 junij, aan de orde gesteld zal worden.

Op het tweede: De centrale afdeeling stelt voor, den prins van Saxen-Coburg tot Koning van Belgie te benoemen.

Op het derde: Van, over het voorstel van den heer *de Blargnies* (*wegens de schadeloosstelling van den opstand van Luxembur, Limburg en den regter oever der Schelde*) tot de orde van den dag over te gaan, en,

Op het vierde, het voorstel van den heer *de Robaulx* (*om den oorlog zonder uitstel aan Holland te verklaren*) te verwerpen.

Het congres gelastte het drukken en ronddeelen van het rapport en bepaalde de deliberatien er voor op den volgenden dag.

De heer *de Robaulx*: Mijne heeren, daar men ons, verscheiden dagen lang, had aangekondigd, dat lord *Ponsonby* aangekomen en tijdingen medebrengen zou, welke sommigen met angst, anderen met hoop, wachtende waren, zoo wenschte ik thans, nu lord *Ponsonby* aangekomen is, te weten, of de minister van buitenlandsche zaken ons niets te zeggen heeft, dat op het door de vergadering te nemen besluit op opgemelde voorstellen invloed zou kunnen hebben.

De heer *Lebeau* staat op (*plegtige stilte*) en zegt: mijne heeren, ik heb gisteren avond ten tien ure een bezoek van lord *Ponsonby* gehad en ons onderhoud heeft tot zeer laat in den nacht geduurd. Na dit onderhoud, betwelk, gelijk gij zeer wel gevoe-

len zult, niet betamelijk zou zijn, in het openbaar te herhalen, heeft hij mij tegen heden eene officiele communicatie toegezegd, welke ik mij bevlijtigen zal, dadelijk der vergadering mede te deelen. Het is zelfs mogelijk, dat, indien uwe zitting, zoo als gewoonlijk, tot vijf ure in den namiddag duurt, ik u nog heden deze mededeeling zal kunnen voorlezen; in alle gevallen zeker in de zitting van morgen.

Vele leden wilden eene avondzitting, anderen niet. De heer *de Robaulx* zeide: «Wanneer ik hoor zeggen, dat de heer *Ponsonby* gisteren avond aangekomen is, en, in weerwil van zijne vermoeidheid van de reis, eene conferentie met den minister heeft gehad, die tot zeer laat in den nacht geduurd heeft, dan moet ik grootelijks vermoeden, dat de mededeeling, die men ons te doen heeft, eerst nog klaar gemaakt moet worden, maar dan ook moet ons tijd gegeven worden, om eene mededeeling te herkaauwen, welke men sedert gisteren bezig is, gereed te maken.

Op voorstel van den heer *Destouvelles*, werd besloten, om den volgenden dag, vóór alle andere deliberatien, de medeeling des ministers te hooren, ten einde alsdan, met kennis van zaken, te kunnen beslissen of het raadzaam is dan niet, om de deliberatien over de vier voorstellen (*hier boven gemeld*) uit te stellen.

Zitting van den 28.

Op aanvraag van eenige leden zegt de president, dat hij de afwezenden en bijzonder den heer *de Meulenaere* zal doen aanschrijven.

Er schijnt een gevoel van ongerustheid in de vergadering te heerschen, aller blikken zijn naar den gang ter linkerzijde gekeerd, waaruit de ministers gewoon zijn te komen.

De heeren *Lebeau*, minister van buitenlandsche zaken, en *Devaux*, minister van staat, treden binnen. De president kondigt aan, dat de heer *Lebeau* het woord heeft, om de officiële mededeeling te doen, welke gisteren aangekondigd is. Deze beklimt de tribune. Hij schijnt neergeslagen en leest het volgende stuk met eene zoo zachte stem, dat, van de tribune en uit de zaal, een gelijktijdig geroep van *luider! luider!* opgaat. Zonder van zijne ontsteltenis bekomen te zijn, leest hij echter au luider. Onderscheiden zinsneden worden met ondubbelzinnige blijken van verontwaardiging, anderen met eene diepe verachting aangehoord.

Brussel, den 27 Mei 1831.

Mijnheer!

Ik ben gisteren avond alhier aangekomen en wil, zelfs met te wagen van het minder goed te doen, niet verwijlen met u eenige denkbeelden over den staat uwer zaken mede te deelen, voor zoo verre de londensche conferentie er belang bij heeft. Ik vertrouw derhalve op uwe inschikkelijkheid, welke, zoo als ik hoop, de onvolmaaktheden zal vergeven van eenen in allerijl geschrevenen brief.

De conferentie vindt de grenzen van Holland door traktaten bepaald, en traktaten vormen, ingeval van grensscheidingen, de wet der volken. De conferentie kan deze wet niet verkrachten; zij kan dienvolgens niet toestemmen, dat Belgie zich zelven het regt aanmatigt, om de grenzen van eenen anderen staat te bepalen; maar de conferentie is echter genegen, voor zoo verre zij de magt daartoe zal hebben, zonder de grondbeginselen der europesche staatkunde te verkrachten, om zaken te verhelpen, welke tegen het belang van Belgie zouden kunnen strijden en tevens de belangen van naburige volken niet zouden kunnen krenken. Met dit oogmerk handelende, verlangt de conferentie, dat Belgie zich in den gewonen kring der europeaansche staten plaatst, de gemeene verpligting der traktaten erkennende, aandeel aan de bezwaren en voordeelen der onder de natien aangenomen staatkunde nemende en zich zoodanig constituerende, dat hetzelve het regt heeft, om van alle andere staten te vorderen, erkend en als medegenoot behandeld te worden. Indien Belgie toestemt, om zich in dien toestand te plaatsen, dan zal de conferentie, door eene veel vermogende bemiddeling, hetzelve bijstaan, om, bij een traktaat en tegen eene billijke schadeloosstelling, het groot-hertogdom Luxemburg te verwerven en zal, door zeker gaande middelen, iederen militairen aanval van wege het duitsche bondgenootschap, gedurende de onderhandelingen, voorkomen.

Hier staat op te merken, dat Belgie, door deze wijze van handelen, vreedzaam en voor altoos, dat grondgebied zal behouden, terwijl het, in allen gevalle, ten minste onzeker is of het zulks door oorlog wel zou bekomen; en dan zullen ook den inwoners van het hertogdom rampen gespaard worden, die hen treffen, welker land het tooneel van vijandelijkheden wordt.

De conferentie is met een gevoel van goeden wil voor Belgie bezield; haar voorname doel is de tegenwoordige en toekomende vrede, gegrond op de veiligheid en onafhankelijkheid dezes lands en op eene definitieve schikking van alle deszelfs belangen.

De conferentie zou derhalve met genoegen zien, dat het congres eenen souverein koos, om het even welken, de keuze waarvan de regten der andere gouvernementen niet zou krenken, en zal, met bijzonder genoegen, den vorst erkennen, op welken de Belgen de oogen schijnen geslagen te hebben, mits het congres hem veroorlove, dat hij zich zelven in den gemeenen kring der gouvernementen plaatst.

Volgens welk redelijk beginsel zouden de Belgen zich in eenen toestand, verschillende van dien der andere volken, willen plaatsen? Waarom zouden zij bij uitsluiting het voorregt begeeren, om de wet aan alle andere volken voor te schrijven over kwestien van betwist grondgebied, en zich onttrekken aan de verpligting, om den algemeenen regel, de onderhandelingen en de traktaten na te leven, eensklaps tot geweld en oorlog willende overgaan, om zich te verzekeren van hetgeen zij als hunne regten beschouwen? Is Belgie dan magtig genoeg, om de vijf groote militaire mogendheden van Europa tot het volvoeren van deszelfs begeerten te dwingen? Denken dan sommige lieden, dat de volken van Europa tot tegenstand tegen hunne respective gouvernementen aangezet moeten worden, ten einde de Belgen in staat te stellen, om het gezag der traktaten te vernietigen, het eenig grondbeginsel, dat de volken van eenen altoosdurenden oorlog kan verlossen? Daar kan geene zwaardere en geene gevaarlijker dwaling zijn dan deze wijze van denken.

De groote mogendheden kennen hunne tegenwoordige wezenlijke belangen al te wel, dan dat zij onderling over de zaak van Belgie, dat is te zeggen, om te weten of de traktaten heilig wezen moeten of niet, zouden twisten.

Zij zullen integendeel eenstemmig handelen en zullen de goedkeuring en de medewerking der volken vóór zich hebben.

Men hitst Belgie aan, om toevlugt tot de wapenen te nemen, en waarom? Om Luxemburg te behouden, hetgeen het in vrede en veiligheid kan bezitten voor het duizendste gedeelte van den prijs, dien eene poging, om dat land door kracht van wapenen te houden, zou kosten. Is het niet allervoorzigtigst, zelfs in die keuze te aarzelen.

Belgie wil Maastricht, den linker-oever der Schelde veroveren en Holland eenige andere gedeelten van deszelfs oude bezittingen ontrukken. Maar kan iemand thans, nu de staatkunde van Europa zelfs voor de minst ingelichte menschen blijkbaar geworden is, er nog aan twijfelen, of Belgie eene dezer dingen door geweld van wapenen zou kunnen bekomen, ten ware het den Belgen gelukken mogt, de legers van Frankrijk, Pruissen, Oostenrijk en Engeland te overwinnen? Geen duim hollandsche grond zal aan Belgie gelaten worden, ten ware het Europa overwon, zonder te spreken van hetgeen het van zijn eigen grond zou kunnen verliezen, indien het zelf in eenen dergelijken strijd kwam te bezwijken.

Aan staatsmannen, die het noodlot der volken besturen, staat het, de kansen van voor- of nadeel te berekenen; aan hen is het, om hunne medeburgers te doen zien, of het beter is te beproeven, om in hunne oogmerken te slagen door middelen van geweld, of door de eenvoudige, onbeleedigende en veel krachtiger middelen, welke de onderhandelingen opleveren, onder eenen Vorst, die insgelijks de vriend van alle Mogendheden van Europa is en bij het vestigen van welks magt en veiligheid allen belang hebben.

De aarzeling, die prins *Leopold* betoond heeft in de antwoorden, welke hij aan de afgevaardigden heeft gegeven, die zijne meening, betrekkelijk de souvereiniteit van Belgie, kwamen polsen, toont genoegzaam den belangeloozen aard der grondbeginselen van Z. K. H. en bewijst, dat hij geene hem aangeboden kroon zou willen aanvaarden, indien hij dezelve niet met eer voor Belgie en voor zich zelven dragen kon. Intusschen is de prins tegenwoordig, tot zijn volle genoegen, overtuigd, dat hij genoegzamen grond heeft, om, met vertrouwen, de billijke en spoedige uitvoering te verwachten der middelen, door welke de conferentie tot eene voldoende schikking der zaken van Luxemburg zal medewerken, en de prins is geneigd, om, als souverein, de verdere afdoening dezer zaak op zich te nemen.

Kan er een beter bewijs gegeven worden voor de verandering, welke onlangs in de denkwijs en in de besluiten der conferentie heeft plaats gehad? Eene week geleden, beschouwde de conferentie het behouden van het groot-hertogdom voor het huis van Nassau, zoo niet als noodzakelijk, ten minste als bijzonder wenschelijk en thans is zij geneigd tot eene bemiddeling met het erkende inzigt, om dat groot-hertogdom voor den souverein van Belgie te bekomen.

De eer van Belgie bestaat in Luxemburg te bekomen en niet in te strijden, om hetzelve te verwerven, en, door dien strijd den ondergang van Belgie te bewerken.

De conferentie wil zich met de regten, de onafhankelijkheid van Belgie of deszelfs inwendige organisatie niet bemoeijen, maar wil de regten der andere staten tegen allen aanval, onder welk voorwendsel ook, handhaven. Daar zal geen nieuw wetboek van vervoering, door iemand der Mogendheden voor zich zelven gemaakt, meer in de wereld komen. De conferentie zal de beschermster der wetten en der vrijheid zijn tegen allen en een' iegelijk, welke iedere andere wet dan die van hunnen wil en goedvinden mogten miskennen. De Belgen kunnen geenszins het handhaven van het regt der sterkte als eene wijze staatkunde beschouwen en als oppermagtig en volstrekt erkennen, zonder gevaar te loopen van deze leer tegen zich zelven te zien keeren.

Wat vraagt men van Belgie, opdat het zich in eenen rustigen en veiligen toestand zoude bevinden? Al, wat men van hetzelve vergt, is, om zich zoo verre onderworpen te betoonen

de dezelfde politieke pligten, waarvan de groote monarchien zich onderwerpen; kan het geen Frankrijk, Oostenrijk, Engeland, enz., enz., regtmatig en vereerend voor zich zelven vinden, de eer der Belgen kwetsen?

Ik stel vertrouwen in de redelijkheid van het belgisch gouvernement en van de Belgen. Ik vlei mij, dat zij de zaak met bedaardheid zullen overwegen, de groote kwestie, welke zich voor hen oppert, met wijsheid zullen beslissen en zich niet onvoorzigtiglijk, in zwarigheden zullen storten, die zij zich zonder eenige noodzakelijkheid zouden scheppen en die zelfs vernietiging van den belgischen naam zouden ten gevolge hebben.

Wat de schuld aanbelangt, zoo kan ik u de verzekering herhalen, dat de conferentie nooit anders bedoeld heeft dan voorstellen deswegens te doen.

Geloof mij steeds te zijn, mijnheer, *Uw onderdanige*,

Aan den heer Lebeau. (Get.) PONSONBIJ.

De heer *Lebeau* verlaat de tribune zonder een woord bij het door hem gelezene te voegen, zelfs zonder te zeggen, door wien het gelezen stuk geteekend is.

In de vergadering heerscht eene stomme verbaasdheid.

De president vroeg, of men nu, volgens het besluit van gisteren, over de voorstellen der centrale afdeeling zou gaan delibereren of eenen anderen dag daartoe bepalen.

De heer *Claes* (van Leuven) was van oordeel, dat men de leden wel 24 uren tijd mogt laten, om den brief, die daar even gelezen was, te overpeinzen; die onzer, zeide hij, welke zoo veel drift, om den prins *van Saksen Coburg* te verkiezen, hebben aan den dag gelegd, moeten dezen tijd hoog noodig hebben, om dit diplomatiek stuk te bestuderen.

Dit voorstel van den heer *Claes* van alle kanten geappuijeerd geworden zijnde, besloot de vergadering het stuk te doen drukken, nog denzelfden avond te distribueren en de verdere discussien over een en ander, aangezien den invallenden zondag, tot maandag uit te stellen.

De heer *Raikem* bragt nu, namens de centrale afdeeling, rapport uit over de nieuwe redactie van het decreet betrekkelijk de nationale belooningen, hetwelk in deliberatie gebragt en thans met 135 tegen 9 stemmen aangenomen wordt.

De heeren *Nothomb*, *H. de Brouckere* en *Vilain XIIII* deden nog een, reeds daags te voren door hen op het bureau gedeponeerd voorstel, wegens de, zoo zij zeiden, belgische provincien Limburg en Luxemburg, welke de aanstaande koning, op straffe van nietig-verklaring zijner benoeming, niet zou mogen afstaan.

Na eenige deliberatien over dit voorstel, scheidde de vergadering.

— De heer *de Brouckere*, minister van financien, heeft zijne demissie genomen.

— Ons dagblad *l'Emancipation* blijft steeds voor eene verkiesbare monarchie strijden en stelt allereerst den heer *Surlet de Chokier* voor; vervolgens, na diens dood, eene andere verkiezing en zoo vervolgens, alles ten dienste der grootste rust van het land, en om eens ieders heerschzucht tot zwijgen te brengen. Inmiddels heeft de heer *Surlet* voormeld, om met het volvoeren der ontwerpen van dat dagblad een begin te maken, den volgenden brief geschreven:

«Ik lees in uw n.° 148 een artikel, bij hetwelk gij mij in parallel met Z. H. den prins van Saksen Coburg stelt. Ik had deze eer, die ik niet meen te verdienen, nooit verwacht.

»Ik verzoek u, mijne heeren, dat gij u gelieft te bepalen bij over de zaken te redeneren, zonder u over de personen uit te laten, en het zal mij aangenaam zijn, dat gij u onthoudt van mijnen naam te noemen bij alle gelegenheden als er van de keuze van eenen chef voor den staat zal worden gehandeld. Ik heb in mijn vaderland alles bekomen, wat een burger slechts eenigzins kan begeeren: de stemmen namelijk en de goedkeuring mijner ambtgenooten, naar ik geloof, door de toestemming der natie gewijd. Dat is mij, voor mijne persoonlijke voldoening, genoeg. Daar blijft mij slechts de vervulling van éénen wensch over, dien van het schip van den staat in eene goede haven te sturen, en het bestuur over hetzelve over te leveren aan hem, die tot opperhoofd zal verkozen worden, kortom de magt, waarmede ik kortstondig ben bekleed geweest, af te leggen, welke ik verklaar nooit voor op den den duur te zullen aannemen.

Brussel, den 27 mei 1831.

E. SURLET DE CHOKIER.

— Het geheele artillerie-park, dat voor het paleis des *prinsen* (van Oranje) stond, is gisteren naar Antwerpen vertrokken. Heden wordt er eene batterij van twaalf stukken van Mons verwacht, welke insgelijks op Antwerpen zal gerigt worden.

— Het schijnt zeker, dat de, door den Koning van Holland, gegeven volmagt aan den onlangs naar londen gezonden heer *van Zuylen van Nyevelt*, alleen betrekking tot het groot-hertogdom Luxemburg heeft, en dat, ten gevolge der verklaring van dien gezant, de conferentie besloten had, dat Luxemburg, tegen eene schadeloosstelling, aan Belgie verblijven zou.

ANTWERPEN, 28 *Mei*.

Gisteren telde men, bij het hollandsch eskader, dat in de wateren van Lillo ligt, een fregat, zes zware korvetten, eene brik of stoomboot en negen kanonneerboten. Deze 18 zeilen voeren te zamen 294 vuurmonden. Heden morgen ten vijf ure bespeurde men eenige beweging in dat eskader tusschen Pijp-Tabak en Lillo. Ten zeven ure ging de bombardeer-korvet *Proserpina* van het fort Sinte-Maria onder zeil en ankerde weder voor Lillo; ter zelfder tijd maakten elf kanonneerboten zeil en zakten de rivier tot buiten het gezigt af, terwijl de stoomboot de Curaçao, van Lillo, tot Willemsrak opvoer, aldaar de groote korvet, die er sedert eenige dagen voor anker lag, op sleeptouw nam en tot voor het Frederiks-fort, nabij Bath bragt. Op hetzelfde oogenblik kwam de brik *de Echo* van Lillo, zeilde tot aan het fort de Paarl, en wierp daar het anker. Tegen een uur des middags was gezegde stoomboot te Lillo terug, nam alstoen het fregat *Euridice* op het sleeptouw en voer de rivier tegen stroom af. Alle vijandelijke toebereidselen schijnen zich alzoo van ons te verwijderen.

Nederlanden.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van maandag den 30 mei.

In deze zitting zijn ingekomen drie verzoekschriften, als:

Een van handelaars in manufacturen, lijnwaden en stoffen van katoen, te Amsterdam, te kennen gevende, dat zij zich liever eenige schade willen getroosten, dan den vrijen handel tegen te werken; wenschende dus, dat de voorgestelde vermindering van regten, zoo spoedig mogelijk, tot stand moge komen.

Een van *A. Sinkel*, te Amsterdam, strekkende tot nadere toelichting van zijn vorig verzoek. De rekestrant geeft te kennen, dat er een groot kapitaal noodig zou zijn, om zijne goederen in het entrepôt op te slaan, en dat zij aldaar niet lang zouden kunnen verblijven, om dat die van den smaak en mode afhangen; hij vermeent dus, dat hij, indien het voorgestelde ontwerp van wet werd aangenomen, op grond van het tweede gedeelte van art. 174 der grondwet, van het burgerlijk wetboek en andere besluiten en decreten, aanspraak op schadevergoeding heeft.

Een van logementhouders te Amsterdam, verzoekende, dat de aanslag op het personeel, in het voorgesteld ontwerp van wet, omtrent eene gedwongene geldleening, op hun beroep niet toepasselijk moge worden gemaakt.

Al deze verzoekschriften zijn in handen der commissie tot de petitien gesteld, terwijl de president te kennen gaf, dat op die betrekkelijk het tarief, de commissie zich reeds in staat bevond rapport uit te brengen.

Op een boekwerk, ten titel voerende: *Vrymoedige gedachten omtrent de schutteryen, zoo als die thans daargesteld zyn*, werd het gewoon besluit genomen.

Door den heer griffier is voorgelezen het rapport der centrale afdeeling op het ontwerp van wet, omtrent de veranderingen in het tarief van in-, uit- en doorvoer. Daaruit bleek, dat de antwoorden van het gouvernement aanleiding gegeven hadden tot vele aanmerkingen, zoo over artikelen in de wet voorkomende, als over de zoodanigen, die men daarin nog verlangde. Besloten dit rapport te doen drukken, ronddeelen en de discussie daarover te bepalen op aanstaanden donderdag, ten 10 ure.

Door den heer *van Nes* is vervolgens rapport uitgebragt op het heden ingekomen verzoekschrift van handelaars in manufacturen, te Amsterdam, en op dat van kalkbranders, te Velp, in het kanton Nijmegen, omtrent de regten op de kalk. Werd besloten beide deze rapporten te doen drukken en ronddeelen, het eerstgemeld verzoekschrift ter griffie te deponeren, en omtrent het tweede tot de orde van den dag over te gaan, als zijnde niet persoonlijk geteekend, maar door éénen persoon, uit naam van velen.

Nog is door den heer *Frets* rapport uitgebragt op het heden ingekomen verzoekschrift van den heer *A. Sinkel* te Amsterdam, hetwelk ter griffie zal worden gedeponeerd en het rapport tevens gedrukt en rondgedeeld, waarna de vergadering is gescheiden.

'S HERTOGENBOSCH, 1 *Juny*.

De eerste kamer der staten-generaal was tegen dingsdag jl. bijeengeroepen, doch derzelver zitting is onbepaald uitgesteld geworden.

— De antwoorden der regering, omtrent de ontwerpen der begrootings-wetten, zijn in de afdeelingen van de tweede kamer onderzocht, en men verneemt daaromtrent, dat men er is blijven volharden in de gemaakte bedenkingen en in de voorstellende bezuinigingen, en in geenen deele in het bezoldigen van Belgen kan toestemmen. Er is in voorgesteld, om de regering een crediet te verleenen, daar de begrootings wetten, zoo als dezelve thans liggen, niet de goedkeuring van een groot gedeelte der leden schijnen te zullen verwerven.

— Woensdag ll. had op het vliet, bij Leeuwarden, het volgend droevig ongeluk plaats: De verwer en glazenmaker *A. T. Boonstra* in zijn huis bezig zijnde olie te koken, vatte deze vlam en veroorzaakte brand in het vertrek. De spoedig aangebragte hulp bevorderde weldra de blussching; doch de bewoner en zijne

huisvrouw waren deerlijk gebrand, zoo dat de laatstgenoemde, niettegenstaande alle aangewende middelen, den volgenden morgen overleden is.

— Volgens een engelsch dagblad heeft de hertog *van Wellington* in onderscheidene, wegens nationale belooningen, genooten, 700,000 pond sterling; thans geniet hij nog 14000 p. sterl. 's jaars voor zijne verschillende betrekkingen, zijne naastbestaanden zijn ook van voordeelen niet verstoken, en genieten als volgt:

Lord *Maryorough*, broeder van den hertog, 3000 p. s. als opperjagermeester.

Lod *Cawley*, broeder van den hertog, 12000 p. s.

Marquis *de Wellesley*, broeder van den hertog, 4000 p. s. en nog een persoon op de tresaurie van Ierland, voor zijnen natuurlijken zoon tot 1200 p. s.

De eerwaarde *Herald Wesley*, broeder van den hertog, 7000 p. s. uit kerkelijke goederen.

Lady Morningston, nigt van den hertog, 1000 p. s. pensioen.

Lady Anne Smeth, zuster van den hertog, 500 p. s. pensioen.

De heer *Smet*, haar man, 1200 p. s.

Lord *Burghers*, neef, 4000 p. s.

Sir *Charle Bagot*, neef 12000 p. s.

Lord *Fitzoon Somerset*, neef, 2000 p. s.

Zoodat de familie *Wellington* te zamen 's jaars geniet, 62,800 pond sterl., ongeveer 750,000 gulden. Behalven de jaarwedden en de opbrengst van de domeinen, die den hertog door de vreemde Mogendheden zijn toegekend, waaronder de domeinen in Belgie als hertog van *Waterloo* op 45000 gulden 's jaars worden berekend.

— Volgens berigten uit Mentz, is het laatstelijk vastgestelde reglement betrekkelijk de scheepvaart op den Rijn reeds door oeverstaten bekrachtigd, met uitzondering van Pruissen, van hetwelk echter ook spoedig de goedkeuring verwacht wordt.

In een der belgische bladen leest men eenen brief van den heer *de Potter*, die zich steeds te Parijs ophoudt, waarin hij verklaart, dat hij zich met de zaken van het land niet wil bemoeijen vóór dat hij zekerheid kan hebben, dat het hem gelukken zal er een fedaratief gemeenebest te stichten en dat dadelijk aan Holland de oorlog worde aangedaan.

— Woensdag avond, den 25 mei, heeft het volk te Antwerpen het huis van den heer *Thiriot de Grave* aangetast, op voorgeven, dat hij tot de oranjepartij behoorde en zich tegen de belgische militairen uitgelaten had. De vensters zijn ingesmeten, een aantal flesschen aan stukken geslagen en zijne papieren op straat geworpen. Gelukkig heeft de burgerwacht het gemeen in die buitensporigheden gestuit.

— De ware oorzaak van den twist onder de troepen te Namen schijnt nog niet bekend te zijn. *Mellinet* heeft zich en ook zijne vrijwilligers in de openbare bladen pogen te verontschuldigen. Het zevende bataillon vrijwilligers is intusschen ontbonden; *Mellinet* moet zich naar Doornik begeven en er ter beschikking van den minister van oorlog blijven. De generaal *Mertens* vervangt hem als bevelhebber in de provincie Namen.

— Het Londensche dagblad *the Times*, van den 24 mei, deelt de brieven mede, die tusschen den generaal *Chassé* en de fransche en engelsche zaakgelastigden, generaal *Belliard* en den heer *White*, gewisseld zijn, doch geeft daarbij eenen derden brief van de laatsten, die nog niet van elders bekend was, en zoo het schijnt, niet op het kasteel is aangekomen.

Volgens *de Times* luidt deze brief aldus:

Brussel, den 19 mei, te middernacht.

Generaal,

Zoodra wij gisteren morgen vernomen hadden, dat de Belgen, *met overtreding van het regt der volken en van alle regelen der krygskunst*, werken van aanval tegen het kasteel, waarop gij bevel voert, begonnen op te werpen, hebben wij ons, naar het huis van den Regent gespoed, om hem te verzoeken, bevelen tot staking daarvan te geven. Die bevelen werden onmiddellijk gegeven, doch de langzame wijze, waarop zij uitgevoerd zijn, had bijkans alles bedorven. Wij bewonderen uwe voorzigtigheid en zullen u. braaf gedrag in zulke moeijelijke omstandigheden bekend maken. Wij weten, dat de bevelen van den Regent dezen morgen bij den generaal *de Failly* zijn aangekomen en dat het oogenblikkelijk maatregelen genomen heeft, om ze ten uitvoer te leggen. Wij hopen, dat de u reeds gedane mededeelingen de gestrenge maatregelen zullen hebben voorgekomen, *waartoe uw pligt u anders misschien geboden had, uwe toevlugt te nemen*.

De heden uit Londen ontvangene tijdingen zijn gunstig, en en er is alle reden om te hopen, dat wij het oogenblik naderen, waarop wij, door de zorg der groote mogendheden, alle de bestaande verschillen tusschen Holland en Belgie vereffend zullen zien. Gij zult gevoelen, generaal, van hoe veel belang het is, tot dat tijdstip toe, den vrede tusschen de twee landen in stand te houden. Wij zijn overtuigd, dat gij van uwe zijde alle pogingen daartoe zult te werk stellen. De Regent heeft de meest stellige bevelen gezonden, dat alle belegerings-werken onmiddellijk gestaakt moeten worden, en dat men zich in het vervolg van alle vijandelijkheden tegen den bril St. Laureus moet onthouden, die, blijkens de overeenkomst omtrent de overgave van Antwerpen, tot het kasteel behoort, en een deel van deszelfs verdedigings-werken uitmaakt. Mogt het gebeuren, generaal, dat de bevelen van den Regent niet zoo spoedig gehoorzaamd werden, als wel wenschelijk was, dan gelooven wij, dat gij dit uitstel niet als eenen voortgezetten aanval of bedreiging daarmede zult beschouwen, en dat de voorzigtigheid, die u kenschetst, en die vaderlandsliefde, waarvan gij zulke treffende blijken hebt gegeven, u er toe brengen zullen, om de uitvoering der maatregelen van verdediging, die gij anders gedwongen waart ter hand te nemen, nog te vertragen. Aan uwe voorzigtigheid zullen wij het te danken hebben, dat de vrede nog niet verstoord is geworden.

Wij hebben de eer, enz.

Auguste Belliard, luitenant-generaal graaf en pair van Frankrijk,
Charles White.

BEKENDMAKINGEN.

106. *** *UIT DE HAND TE KOOP:*

Eene hecht sterk en weldoortimmerde HUIZINGE, voorzien van vijf KAMERS, KEUKENS, KELDER, STALLING, en een' schoonen MOESTUIN daarachter gelegen, alles naar gemak ingerigt, gelegen in het aangename dorp *Lith*, aan de *Maas*, bij *'s Hertogenbosch*. Hetzelve is geschikt voor alle Affaires, alsmede voor Renteniers, hebbende het schoonste uitzigt op de *Maas* en Weiland; iemand hiertoe genegen zijnde, adressere zich met brieven *franco*, onder lett. *E*, bij de drukkers dezer Courant.

107. *** Bij *M. VAN DER HEYDEN*, op den *Hooge-Steenweg*, te *'s Bosch*, zijn tot civiele prijzen te bekomen:

BESTE LUIKSCHE EN BOER-KAGCHELKOLEN EN SMEEGRUIS,

alsmede

VETTE EN MAGERE WAAGKOLEN.

108 *** *A. VAN DEN BROEK*, Voerman van *Oss*, maakt aan een ieder bekend, dat hij alle Woensdagen en Zaturdagen voortaan op het *Hinthamereinde*, in *DE STAD OSS*, te *'s Bosch*, aankomt en afrijdt. Hij vleit zich een ieders gunst en rekommandatie waardig te maken.

PRIJZEN DER GRANEN.

Eindhoven, 31 *Mei*.

Tarwe,	het nederlandsch mud:	f 0-00 à 0-00.
Rogge,		» 7-50 à 0-00.
Boekweit,		» 7-50 à 3-40.
Haver,		» 3-00 à 2-80.
Het nederlandsch pond boter.		» 0-63 à 0-58.

De vier nederlandsche ponden roggebrood 39 cents.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

Amsterdam den 29 *Mei*.

Nederl.	Werkel. Schuld. . . à 2½ pCt.	39 à 39½	39¼
——	Uitgestelde dito.	à	
——	Kansbiljetten. . . . . f	14¾ à 15¼	14⅞
——	Schatk. bilj., groote.	90 à 90¾	90¼
——	Dito kleine à f 100	à	
——	Dito, dito à » 50	à	
——	Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.	à	
——	Vrijwillige Geldleening. » 6 »	à	
——	Amortisatie-Syndikaat. » 4½ »	64¾ à 65¾	65¼
——	Dito, dito » 3½ »	52½ à 53¼	53
——	Domein Losrente » 3½ »	à	
——	Anticipatie billet. 1831. » 6 »	à	
——	Handel-Maatschappij . » 4 »	à	
Frankrijk.	Ins. op het gr. boek » 3 »	66¾ à 66½	66
——	Certifikaten van dito . » 5 »	à	
Rusland.	Bij *Hope* en C. . . . . » 5 »	89 à 89½	89¼
——	Bij dezelfde 1828 en 29 » » »	89¼ à 90	89½
Spanje.	Cert. van insch. gr. boek » » »	45¼ à 46¼	46
——	Bij dezelfde te Amsterdam » » »	à	
Engeland.	geconsolideerde . . . » 3 »	à	

'sHERTOGENBOSCH, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.